

**Protokol
medzi
Slovenskou republikou
a
Brazílskou federatívnou republikou,
ktorým sa mení Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a
vládou Brazílskej federatívnej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení
daňovému úniku v odbore daní z príjmu**

Slovenská republika a Brazílska federatívna republika, željúc si uzavrieť Protokol, ktorým sa mení Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Brazílskej federatívnej republiky o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu podpísanej v Brazílii 26. augusta 1986 (ďalej len „zmluva“) sa dohodli takto:

Článok 1

Názov zmluvy sa nahrádza novým názvom, ktorý znie:

**„Zmluva
medzi
Slovenskou republikou
a
Brazílskou federatívnou republikou
o zamedzení dvojitému zdaneniu v oblasti daní z príjmov a zabránení daňovému úniku
a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam“**

Článok 2

Preambula zmluvy znie:

„Slovenská republika a Brazílska federatívna republika,
želajúc si ďalej rozvíjať ekonomické vzťahy a posilniť spoluprácu v daňových záležitostiach,
s cieľom zamedziť dvojitému zdaneniu v súvislosti s daňami, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje,
bez toho, aby sa vytvárali príležitosti na nezdaňovanie alebo znížené zdanenie prostredníctvom
daňových únikov alebo vyhýbania sa daňovým povinnostiam, vrátane schém hľadania
najvýhodnejších daňových podmienok formou tzv. treaty shopping s cieľom získať úľavy, ktoré
táto zmluva poskytuje ako nepriamu výhodu pre rezidentov tretích krajín,
dohodli sa takto:“

Článok 3

Článok 1 zmluvy znie:

„Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.
2. Na účely zmluvy, príjem plynúci určitým subjektom alebo usporiadaniam alebo ich prostredníctvom, s ktorými sa zaobchádza ako s úplne alebo čiastočne transparentnými podľa vnútroštátnych daňových predpisov jedného alebo oboch zmluvných štátov, sa bude považovať za príjem rezidenta zmluvného štátu, avšak len do takej miery, do akej daný zmluvný štát tento príjem považuje na daňové účely za príjem rezidenta tohto zmluvného štátu.
3. Zmluva sa nedotýka zdanenia, ktoré uplatňuje zmluvný štát voči svojim rezidentom, s výnimkou výhod poskytnutých podľa ustanovení článkov 19, 20, 21, 23, 24, 25 a 27 zmluvy.“

Článok 4

V článku 2 odsek 2 zmluvy znie:

„2. Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú:

a) v prípade Brazílie:

(i) federálna daň z príjmov;

(ďalej len „brazílska daň“);

b) v prípade Slovenskej republiky:

(i) daň z príjmov fyzických osôb;

(ii) daň z príjmov právnických osôb;

(ďalej len „slovenská daň“).“

Článok 5

V článku 3 sa odsek 3 dopĺňa písmenom k), ktoré znie:

„k) pojem „uznaný dôchodkový fond“ štátu označuje subjekt alebo usporiadanie založené v zmluvnom štáte, ktoré sa podľa vnútroštátnych daňových predpisov tohto zmluvného štátu považuje za samostatnú osobu a

(i) je založený a prevádzkovaný výlučne alebo takmer výlučne na spravovanie alebo poskytovanie dôchodkových dávok a doplnkových plnení

fyzickým osobám a ktorý je ako taký regulovaný týmto štátom alebo niektorým z jeho správnych celkov alebo miestnych orgánov; alebo

(ii) je založený a prevádzkovaný výlučne alebo takmer výlučne na investovanie finančných prostriedkov v prospech subjektov alebo usporiadaní uvedených v bode (i).“

Článok 6

V článku 4 odsek 1 zmluvy znie:

„1. Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov zmluvného štátu podlieha v tomto zmluvnom štáte zdaneniu z dôvodu svojho trvalého pobytu, sídla, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria a tiež zahŕňa tento zmluvný štát a každý jeho správny celok alebo miestny orgán, ako aj uznaný dôchodkový fond tohto zmluvného štátu. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá v zmluvnom štáte podlieha zdaneniu iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto zmluvnom štáte.“

V článku 4 odsek 3 zmluvy znie:

„3. Ak je podľa ustanovení odseku 1 tohto článku osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, potom príslušné úrady týchto zmluvných štátov sa vynasnažia určiť vzájomnou dohodou, v ktorom zmluvnom štáte sa takáto osoba bude považovať za daňového rezidenta na účely zmluvy, pričom sa bude prihliadať na miesto jej skutočného vedenia, miesto jej vzniku alebo miesto, kde bola osoba inak založená, a na akékoľvek iné relevantné faktory. Ak neexistuje takáto dohoda, nebude mať takáto osoba nárok na žiadne úľavy alebo oslobodenie od dane podľa ustanovení zmluvy, okrem prípadov, a to v takom rozsahu a spôsobom, na akom sa môžu dohodnúť príslušné úrady zmluvných štátov.“

Článok 7

V článku 5 odseky 3 až 9 zmluvy znejú:

„3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa:

- a) využívanie zariadení výlučne na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
- b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
- c) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely spracovania iným podnikom,
- d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
- e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností,

- f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e),

za predpokladu, že takáto činnosť, alebo v prípade písm. f), celková činnosť trvalého miesta výkonu činností, predstavuje činnosti prípravného alebo pomocného charakteru.

4. Odsek 3 tohto článku sa neuplatní na trvalé miesto výkonu činnosti, ktoré podnik používa alebo udržiava, ak tento podnik alebo s ním úzko prepojený podnik vykonáva činnosť na tom istom mieste alebo na inom mieste v rámci toho istého zmluvného štátu, a

- a) toto miesto alebo iné miesto predstavuje stálu prevádzkareň pre daný podnik alebo s ním úzko prepojený podnik podľa ustanovení zmluvy, v ktorých sa definuje stála prevádzkareň, alebo
- b) celková činnosť, ktorá je výsledkom kombinácie činností vykonávaných týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste, alebo tým istým podnikom, alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach, nemá prípravný alebo pomocný charakter,

za predpokladu, že tieto činnosti vykonávané týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste, alebo tým istým podnikom, alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach, predstavujú doplňujúce funkcie, ktoré sú súčasťou ucelenej činnosti podniku.

5. Bez ohľadu na odseky 1 a 2 tohto článku, ale s výhradou odseku 6 tohto článku, ak osoba koná v zmluvnom štáte v zastúpení podniku a pritom v rámci tejto činnosti obvykle uzatvára zmluvy alebo zohráva hlavnú úlohu pri uzatváraní zmlúv bez významných úprav zo strany podniku, pričom sa tieto zmluvy uzatvárajú:

- a) v mene podniku; alebo
- b) o prevode vlastníckych práv k majetku alebo na udelenie práv na používanie majetku, ktorý podnik vlastní, alebo ktorý má podnik právo používať; alebo
- c) na poskytovanie služieb týmto podnikom,

bude sa takýto podnik považovať za podnik, ktorý má stálu prevádzkareň v tomto zmluvnom štáte v súvislosti s akýmikoľvek činnosťami, ktoré táto osoba vykoná pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 3 tohto článku, ktoré nezakladajú stálu prevádzkareň podľa ustanovení uvedeného odseku, ak sa vykonávajú prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie (iné ako trvalého miesta na podnikanie, na ktoré sa vzťahuje odsek 4 tohto článku).

6. Odsek 5 tohto článku sa nepoužije, pokiaľ osoba, ktorá koná v jednom zmluvnom štáte v zastúpení podniku druhého zmluvného štátu, vykonáva činnosť v prvom zmluvnom štáte ako nezávislý zástupca a koná v mene tohto podniku v rámci riadneho výkonu tejto činnosti. Pokiaľ však osoba koná výlučne alebo takmer výlučne v zastúpení jedného alebo viacerých podnikov, s ktorými je úzko prepojená, takáto osoba sa nebude považovať za nezávislého zástupcu v zmysle tohto odseku, a to vo vzťahu k akémukoľvek takémuto podniku.

7. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, poisťovacia spoločnosť jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte, ak vyberá poistné na území tohto druhého zmluvného štátu alebo poisťuje riziká, ktoré tam vznikli, prostredníctvom inej osoby ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 6 tohto článku.

8. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoje podnikanie v tomto druhom zmluvnom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nezakladá sama o sebe z ktorejkoľvek takejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

9. Na účely tohto článku, osoba alebo podnik je úzko prepojený s podnikom, ak na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna ovláda druhú, alebo ak sú obidve ovládané tými istými osobami alebo podnikmi. V každom prípade sa osoba alebo podnik bude považovať za úzko prepojený s podnikom, pokiaľ má jeden v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (beneficial interest) na druhom (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti (beneficial equity interest)), alebo ak iná osoba alebo podnik má v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti) na osobe a podniku alebo na dvoch podnikoch.“

Článok 8

V článku 10 odsek 4 zmluvy znie:

„4. Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo podielov alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv, ktoré sa tiež zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií alebo podielov podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého rezidentom je spoločnosť rozdeľujúca zisk.“

V článku 10 sa vypúšťa odsek 7 zmluvy.

Článok 9

V článku 11 odsek 4 zmluvy znie:

„4. Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či poskytujú právo účasti na ziskoch dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémie a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi, ako aj akékoľvek iné príjmy, ktoré sa tiež zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z požičaných peňazí podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, v ktorom majú tieto príjmy zdroj.“

Článok 10

Článok 23 zmluvy znie:

„Článok 23

Metódy na zamedzenie dvojitého zdanenia

1. Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy, ktoré môžu byť zdanené v druhom zmluvnom štáte podľa ustanovení tejto zmluvy (okrem situácií a v rozsahu, keď takéto ustanovenia umožňujú zdanenie druhým zmluvným štátom výlučne preto, že tento príjem je tiež príjmom plynúcim rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu), skôr uvedený zmluvný štát povolí znížiť daň z príjmov svojho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v druhom zmluvnom štáte.

Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmov vypočítanej pred jej znížením, ktorá pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaňovať v tomto druhom zmluvnom štáte.

2. Ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá rezident zmluvného štátu, sú oslobodené od dane v tomto zmluvnom štáte, tento zmluvný štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy tohto rezidenta vziať do úvahy tieto oslobodené príjmy.“

Článok 11

Článok 25 zmluvy znie:

„Článok 25

Procedúra vzájomnej dohody

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy zmluvných štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 24 ods. 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

2. Ak príslušný úrad považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.

3. Príslušné úrady zmluvných štátov vynaložia úsilie vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o zamedzení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.

4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať s cieľom dosiahnuť dohodu podľa predchádzajúcich odsekov.“

Článok 12

Článok 26 zmluvy znie:

„Článok 26 Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si vymieňajú informácie, o ktorých sa predpokladá, že sú rozhodujúce na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov upravujúcich dane každého druhu a charakteru, ktoré sú ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich správnych celkov, alebo miestnych orgánov, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2.

2. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát získa podľa odseku 1, sa považujú za daňové tajomstvo rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto zmluvného štátu a poskytujú sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, vykonávaním právnych predpisov alebo trestným stíhaním týkajúcim sa daní alebo rozhodovaním o odvolaniach vo vzťahu ku daniam uvedeným v odseku 1 alebo dohľadom nad týmito činnosťami. Tieto osoby alebo orgány použijú informácie len na uvedené účely. Tieto informácie sa môžu zverejňovať počas verejných súdnych konaní alebo v súdnych rozhodnutiach. Bez ohľadu na vyššie uvedené môžu byť informácie získané jedným zmluvným štátom použité na iné účely, ak tieto informácie môžu byť použité na takéto iné účely podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov a príslušný úrad zmluvného štátu poskytujúceho informácie udelil na takéto použitie súhlas.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa v žiadnom prípade nevykládajú tak, že niektorému zmluvnému štátu ukládajú povinnosť

- a) vykonať správne opatrenia v rozpore s právnymi predpismi a administratívnou praxou jedného alebo druhého zmluvného štátu,
- b) poskytnúť informácie, ktoré sa nedajú získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní jedného alebo druhého zmluvného štátu,
- c) poskytnúť informácie, ktoré by viedli k zverejneniu akékoľvek obchodného, hospodárskeho, priemyselného, komerčného alebo profesijného tajomstva alebo obchodného postupu, alebo informácie, ktorých zverejnenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

4. Ak jeden zmluvný štát žiada informácie podľa tohto článku, druhý zmluvný štát využije svoje opatrenia na získavanie informácií, aj keď druhý zmluvný štát informácie nepotrebuje na vlastné daňové účely. Povinnosť obsiahnutá v predchádzajúcej vete podlieha obmedzeniam uvedeným v odseku 3, ale v žiadnom prípade sa tieto obmedzenia nevysvetľujú tak, že umožňujú zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že on sám nemá záujem o takéto informácie.

5. V žiadnom prípade sa ustanovenia odseku 3 nevysvetľujú tak, že umožňujú jednému zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že požadovanými informáciami

disponuje banka, iná finančná inštitúcia, splnomocnenec alebo osoba konajúca vo funkcii agenta alebo splnomocneného zástupcu alebo preto, že sa týkajú majetkovej účasti v určitej osobe.“

Článok 13

Za článok 26 zmluvy sa vkladá článok 26-A, ktorý znie:

„Článok 26-A Oprávnenie na výhody

1. Ak nie je v tomto článku ustanovené inak, rezident zmluvného štátu nemá nárok na výhodu, ktorá by bola inak poskytnutá podľa tejto zmluvy (inú ako výhodu podľa ustanovení článku 4 ods. 3 alebo článku 25 zmluvy), pokiaľ takýto rezident nie je „kvalifikovanou osobou“, definovanou v odseku 2 tohto článku v čase, keď by sa výhoda mala poskytnúť.

2. Rezident zmluvného štátu sa považuje za kvalifikovanú osobu v čase, keď by bola výhoda inak poskytnutá podľa zmluvy, ak je v tomto čase rezident

- a) fyzickou osobou;
- b) týmto zmluvným štátom, alebo jej nižším správnym celkom alebo miestnym orgánom, alebo agentúrou alebo zastúpením tohto zmluvného štátu, jej nižšieho správneho celku alebo miestneho orgánu;
- c) spoločnosťou alebo iným subjektom, ak hlavný druh jej akcií je pravidelne obchodovaný na jednej alebo viacerých uznaných burzách cenných papierov;
- d) osobou inou ako fyzickou osobou, ktorá je:
  - i) subjektom alebo organizáciou, ktorá je založená a prevádzkovaná výlučne na charitatívne, náboženské, humanitárne, vedecké, vzdelávacie, kultúrne, spoločenské, environmentálne účely, účely verejného zdravotníctva alebo podobné účely (alebo na viac než jeden z týchto účelov), za predpokladu, že celý alebo časť z jej príjmov môžu byť oslobodené od dane podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, alebo
  - ii) uznaným penzijným fondom;
- e) osobou inou ako fyzickou osobou, ak v tom čase a počas najmenej polovice dní dvanásťmesačného obdobia, ktoré zahŕňa tento čas, osoby, ktoré sú rezidentmi tohto zmluvného štátu, a ktoré majú nárok na výhody z tejto zmluvy podľa písmen a) až d) tohto odseku vlastní, či už priamo alebo nepriamo, najmenej 50 percent akcií tejto osoby.

3.

a) Rezident zmluvného štátu má nárok na výhody z tejto zmluvy v súvislosti s príjmom plynúcim z druhého zmluvného štátu, bez ohľadu na to, či tento rezident je kvalifikovanou osobou, pokiaľ sa tento rezident zúčastňuje na aktívnom výkone činnosti v prvom zmluvnom štáte a príjem plynúci z druhého zmluvného štátu pochádza z tejto činnosti alebo s ňou súvisí. Na účely tohto článku, pojem „aktívny výkon činnosti“ nezahŕňa nasledujúce činnosti, alebo akúkoľvek ich kombináciu:

i) činnosti holdingovej spoločnosti;

ii) poskytovanie celkového dozoru alebo správy skupiny spoločností;

iii) poskytovanie skupinového financovania (vrátane cash pooling); alebo

iv) investovanie alebo riadenie investícií, ak tieto činnosti nevykonáva banka, poisťovacia spoločnosť alebo registrovaný obchodník s cennými papiermi v rámci bežného výkonu ich riadnej činnosti.

b) Ak rezidentovi zmluvného štátu plyní príjem z činnosti, ktorú tento rezident vykonáva v druhom zmluvnom štáte, alebo mu plyní príjem zo zdrojov v druhom zmluvnom štáte od prepojenej osoby, potom podmienky uvedené v písmene a) tohto odseku sa považujú za splnené vo vzťahu k tomuto príjmu, iba ak činnosť, ktorú rezident vykonáva v prvom zmluvnom štáte a s ktorou tento príjem súvisí, je významná vo vzťahu k rovnakej činnosti alebo doplnkovej činnosti, ktorú vykonáva rezident alebo takáto prepojená osoba v druhom zmluvnom štáte. To, či činnosť je významná na účely tohto písmena, sa určí na základe všetkých skutočností a okolností.

c) Na účely uplatnenia tohto odseku sa činnosti vykonávané prepojenými osobami vo vzťahu k rezidentovi zmluvného štátu považujú za činnosti vykonávané týmto rezidentom.

4. Rezident zmluvného štátu, ktorý nie je kvalifikovanou osobou, má bez ohľadu na vyššie uvedené tiež nárok na výhodu, ktorá by inak bola poskytnutá podľa tejto zmluvy vo vzťahu k príjmu, ak aspoň polovicu dní ktoréhokoľvek dvanásťmesačného obdobia, do ktorého spadá obdobie, keď by výhoda bola inak poskytnutá, osoby, ktoré sú rovnocennými príjemcami výhod, vlastní, či už priamo alebo nepriamo, minimálne 75-percentný podiel na rezidentovi.

5. Ak rezident zmluvného štátu nie je ani kvalifikovanou osobou podľa ustanovení odseku 2 tohto článku, ani nemá nárok na výhody podľa odseku 3 alebo 4 tohto článku, potom príslušný úrad zmluvného štátu, v ktorom boli zamietnuté výhody podľa predchádzajúcich ustanovení tejto zmluvy môže napriek tomu poskytnúť výhody podľa tejto zmluvy, alebo výhody vo vzťahu k určitej časti príjmu, berúc do úvahy predmet a účel tejto zmluvy, ale len vtedy, ak tento rezident tomuto príslušnému úradu uspokojivo preukáže, že ani jeho založenie, nadobudnutie alebo udržiavanie, a ani výkon jeho činnosti nemali ako jeden z hlavných účelov získanie výhod podľa tejto zmluvy. Príslušný úrad zmluvného štátu, ktorému rezident druhého

zmluvného štátu predložil žiadosť podľa tohto odseku sa poradí s príslušným úradom tohto druhého zmluvného štátu, predtým ako žiadosti vyhovie alebo ju zamietne.

6. Na účely tohto a predchádzajúcich odsekov tohto článku:

a) pojem „uznaná burza cenných papierov“ označuje:

i) akúkoľvek burzu cenných papierov založenú a regulovanú podľa vnútroštátnych predpisov niektorého zmluvného štátu; a

ii) akúkoľvek inú burzu cenných papierov, na ktorej sa dohodnú príslušné úrady zmluvných štátov;

b) v súvislosti so subjektmi, ktoré nie sú spoločnosťami, pojem „akcie“ znamená podiely, ktoré sú porovnateľné s akciami;

c) pojem „hlavný druh akcií“ označuje druh alebo druhy akcií spoločnosti alebo subjektu, ktorý predstavuje väčšinu celkových hlasovacích práv a hodnoty spoločnosti alebo subjektu;

d) dve osoby sa považujú za „prepojené osoby“, ak jedna z nich vlastní, či už priamo alebo nepriamo, najmenej 50-percentný podiel na druhej (alebo, v prípade spoločnosti, najmenej 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti) alebo, ak iná osoba vlastní, priamo alebo nepriamo, najmenej 50-percentný podiel (alebo, v prípade spoločnosti, najmenej 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti) v každej osobe. V každom prípade je však osoba prepojená s inou osobou, ak na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna osoba ovláda druhú alebo ak obidve sú ovládané tou istou osobou alebo osobami;

e) pojem „rovnocenný príjemca“ označuje akúkoľvek osobu, ktorá by mala nárok na výhody vo vzťahu k príjmu poskytnuté zmluvným štátom podľa vnútroštátnych predpisov tohto zmluvného štátu alebo podľa tejto zmluvy, ktoré sú rovnocenné alebo ešte výhodnejšie ako výhody, ktoré sa majú priznať vo vzťahu k príjmu podľa tejto zmluvy. Na účely určenia toho, či je osoba rovnocenným príjemcom v súvislosti s dividendami prijatými spoločnosťou sa osoba považuje za spoločnosť a predpokladá sa, že táto osoba má v držbe rovnaký majetok spoločnosti vyplácajúcej dividendy, ako je majetok, ktorý má v držbe spoločnosť, ktorá si nárokuje takúto výhodu v súvislosti s dividendami.

7. a) V prípade, že:

i) podniku jedného zmluvného štátu plyní príjem z druhého zmluvného štátu, pričom prvý zmluvný štát považuje takýto príjem za príjem prisúdiiteľný stálej prevádzkarni podniku, ktorá je umiestnená na území tretieho štátu; a

ii) zisky prisúdiiteľné tejto stálej prevádzkarni sú vyňaté zo zdanenia v prvom zmluvnom štáte,

výhody plynúce zo zmluvy sa neuplatnia vo vzťahu k akejkoľvek časti príjmu, ku ktorej je daň v treťom štáte menej ako nižšia z hodnôt 15 percent sumy tejto časti príjmu a 70 percent dane, ktorá by bola vyrubená vo vzťahu k tejto časti príjmu v prvom zmluvnom štáte, ak by bola stála prevádzkareň umiestnená v tomto prvom zmluvnom štáte. V takom prípade, akýkoľvek príjem, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia tohto odseku, bude zdanený v súlade s vnútroštátnymi predpismi druhého zmluvného štátu, bez ohľadu na akékoľvek iné ustanovenia zmluvy.

b) Predchádzajúce ustanovenia tohto odseku sa neuplatnia, ak príjem plynúci z druhého zmluvného štátu pochádza alebo súvisí s aktívnym výkonom činnosti vykonávanej prostredníctvom stálej prevádzkarne (okrem činností investovania, správy investícií alebo samotnej držby investícií, a to na vlastný účet podniku, pokiaľ nejde o bankové činnosti vykonávané bankou, poisťovacie činnosti vykonávané poisťovňou alebo obchodovanie s cennými papiermi, ktoré vykonáva registrovaný obchodník s cennými papiermi).

c) Ak sú podľa predchádzajúcich ustanovení tohto odseku výhody zo zmluvy odopreté v súvislosti s príjmom plynúcim rezidentovi jedného zmluvného štátu, potom príslušný úrad druhého zmluvného štátu môže napriek tomu poskytnúť tieto výhody v súvislosti s príjmom, ak v odpovedi na žiadosť tohto rezidenta, tento príslušný úrad rozhodne, že poskytnutie týchto výhod je opodstatnené vzhľadom na dôvody, pre ktoré tento rezident nesplnil podmienky stanovené v tomto odseku (ako napríklad existencia strát). Príslušný úrad zmluvného štátu, ktorému rezident druhého zmluvného štátu predložil žiadosť podľa predchádzajúcej vety sa poradí s príslušným úradom tohto druhého zmluvného štátu, predtým ako žiadosti vyhovie alebo ju zamietne.

8. Ak je možné usúdiť, a to s ohľadom na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti, že získanie výhody zo zmluvy bolo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek opatrenia alebo akejkoľvek transakcie priamo alebo nepriamo vedúcich k tejto výhode, táto výhoda bez ohľadu na ktorékoľvek iné ustanovenia zmluvy, nebude poskytnutá vo vzťahu k časti príjmu, pokiaľ sa nepreukáže, že poskytnutie tejto výhody v danej situácii by bolo v súlade s účelom a cieľom príslušných ustanovení zmluvy.“

Článok 14

Preambula protokolu k zmluve znie:

„Slovenská republika a Brazílska federatívna republika sa dohodli na nasledujúcich ustanoveniach, ktoré predstavujú neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy:“

Článok 15

V odseku 2 písmená a) a b) protokolu k zmluve znejú:

“a) v prípade Slovenska:

(i) Národná banka Slovenska;

- (ii) Exportno-importná banka SR (Eximbanka SR);
- (iii) Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s.; a
- (iv) Agentúra pre riadenie dlhu a likvidity;

b) v prípade Brazílie:

- (i) Centrálna banka Brazílie (the Central Bank of Brazil);
- (ii) Brazílska rozvojová banka (the Brazilian Development Bank); a
- (iii) štatutárny orgán alebo akýkoľvek subjekt, ktorý je úplne alebo prevažne vo vlastníctve vlády Brazílie, ako sa môže príležitostne dohodnúť medzi príslušnými úradmi zmluvných štátov.“

Článok 16

Protokol k zmluve sa dopĺňa odsekmi 7 až 10, ktoré znejú:

„7. Vo vzťahu k článku 2

Rozumie sa, že v prípade Brazílie je sociálny príspevok z čistého zisku (Contribuição Social sobre o Lucro Líquido - CSLL) zavedený zákonom 7689 z 15. decembra 1988 zahrnutý v daniach uvedených v článku 2 ods. 2 písm. a) zmluvy.

8. Vo vzťahu k článku 11

Rozumie sa, že úroky zaplatené ako „úroky z vlastného imania spoločnosti“ („juros sobre o capital próprio“ v portugálčine) sa v súlade s brazílskym právom tiež považujú za úroky na účely článku 11 odseku 3 zmluvy.

9. Vo vzťahu k článku 25

Rozumie sa, že bez ohľadu na účasť zmluvných štátov na „Všeobecnej dohode o obchode so službami (GATS)“ alebo na akýchkoľvek iných medzinárodných zmluvách, daňové spory vznikajúce medzi zmluvnými štátmi týkajúce sa daní, na ktoré sa vzťahuje zmluva sa budú riadiť iba ustanoveniami zmluvy.

10. Vo vzťahu k zmluve

Rozumie sa, že ustanovenia zmluvy nebránia zmluvnému štátu uplatňovať svoje vnútroštátne právne predpisy zamerané na boj proti daňovým únikom a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, vrátane ustanovení jeho daňových právnych predpisov týkajúcich sa „nízkej kapitalizácie“ alebo na zamedzenie odkladu platenia dane z príjmu, ako napríklad vnútroštátne právne predpisy o „kontrolovaných zahraničných spoločnostiach (CFC)“ alebo akékoľvek podobné právne predpisy.“

Článok 17

Každý zo zmluvných štátov písomne oznámi diplomatickou cestou druhému zmluvnému štátu ukončenie postupov vyžadovaných jeho právnymi predpismi na nadobudnutie platnosti tohto protokolu. Protokol nadobúda platnosť prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po dni prijatia neskoršieho z týchto oznámení. Ustanovenia tohto protokolu nadobúdajú účinnosť v oboch zmluvných štátoch:

- a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom tento protokol nadobudol platnosť,
- b) v prípade ostatných daní, na dane, ktoré sa ukladajú za akékoľvek zdaňovacie obdobie začínajúce najskôr od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom tento protokol nadobudol platnosť.

Článok 18

Tento protokol sa prestane uplatňovať, keď sa zmluva prestane uplatňovať podľa článku 29 zmluvy.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento protokol.

Dané v ..... dňa ..... 20..... v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom jazyku, v portugalskom jazyku a v anglickom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za
Slovenskú republiku

Za
Brazílsku federatívnu republiku